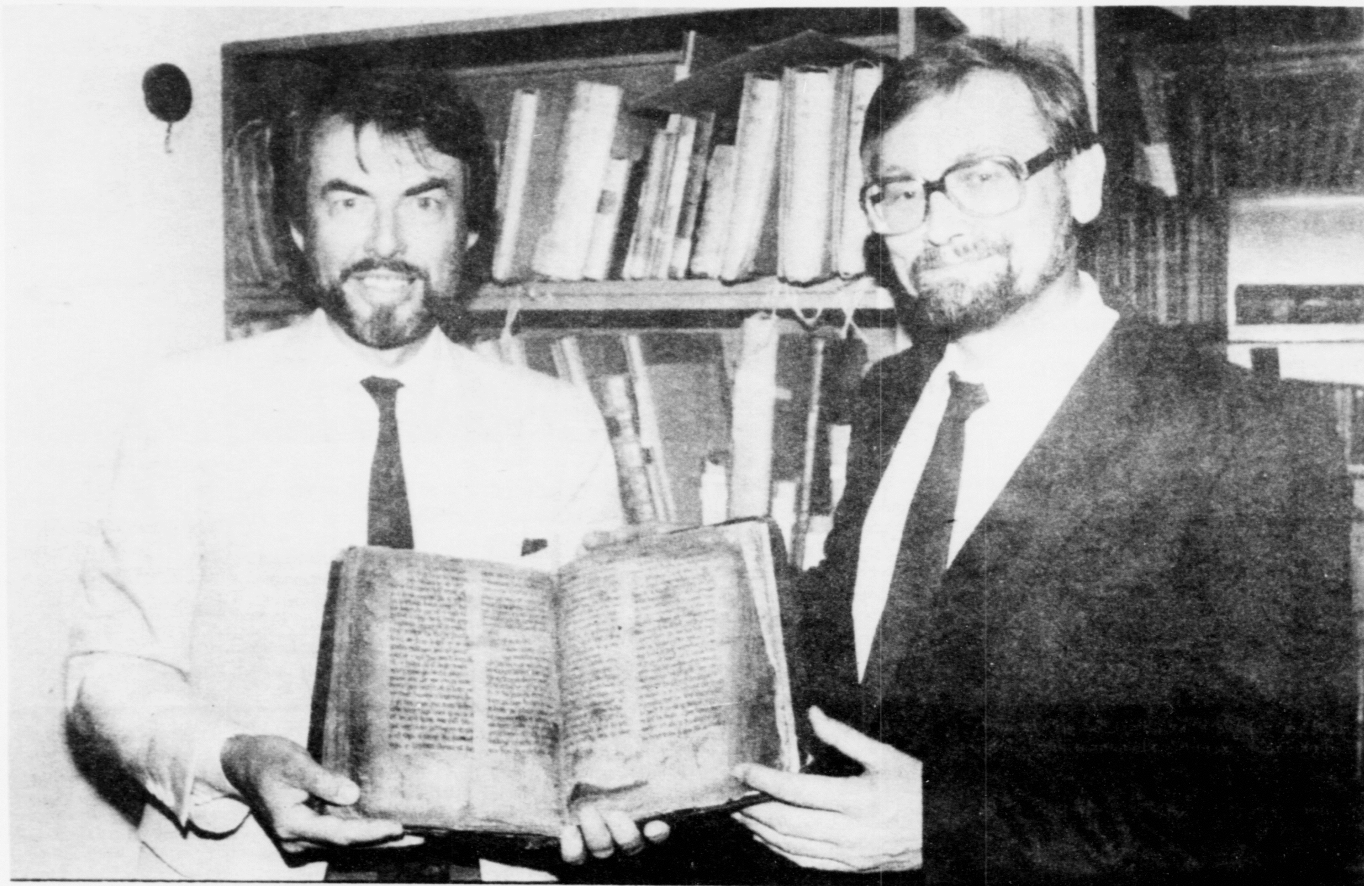

Seyðabrævið heim

Sum tey flestu vita, so eru eingi miðaldarhandrit í Føroyum, hóast vit vita, at í hvussu so er tað handritið, sum nevnist Kongsbókin hevur verið í Føroyum í miðöldini.

Lika síðan tjóðskaparskenslan av álvara vaknaði í Føroyum, hevur tað verið mett sum nakað natúrligt, at Seyðabrævið, sum hesi handrit vanliga verða nevnd, átti at verðið varðveitt í Føroyum. Seyðabrævið og tey miðaldarhandrit, sum saman við Seyðabrævinum eru til skjals í Stockholmi og í Lund, hava jú verið vælkend millum fólk, ikki minst takkað verið frálíku útgávanum fyrst hjá Dr. Jacobsen og síðan hjá Jóhan Hendrik W. Poulsen og Ulf Zachariassen.

Hví eru handritini í Svøríki?

Tað munnu vera mong, sum undra seg á, hví handritini eru í Svøríki. Hetta stavar helst frá teimum søguligu umstøð-

unum við endan av miðöld.

Sum nevnt er Seyðabrævið partur av skinnbók, ið eisini nevndist

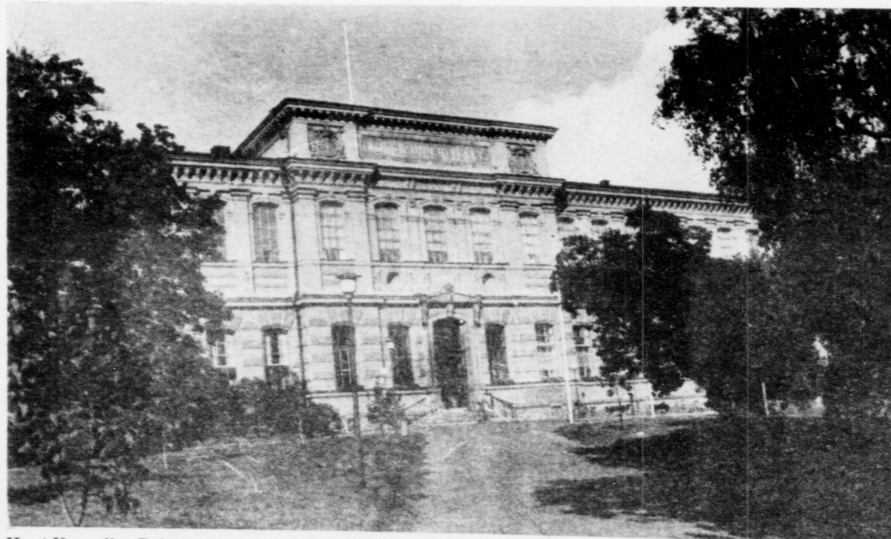
Kongsbókin. Tað er próvfast, at bókin hevur verið ogn lögmanns ella lögtingsins og tað er eisini próvfast, at seinasti áanin,

Pætur Jákupson, lögmaður, var staddur í Bergen í 1599. Hetta ár læt hann navn sitt prenta á permuna. Vit vita eisini, at

Pætur lögmaður fór heim aftur til Føroya í skundi og ikki er tað óhugsandi, at bókin varð verandi eftir tá.

Joannes Dalsgaard, landskjalavørður og Børje Westlund, leiðari á handritadeildini á Kongaliga Bókasavninum í Stokkhólmi, her við Kongsbókin, sum nú kemur aftur til Føroya

orð og myndir jan

Her á Kongaliga Bókasavninum í Stokkhólmi hava teir varðveitt Kongsbókina

Síðan vita vit, at hon hevur verið í hondunum á borgmeistararum í Bergen, Michel Jensson, og umleið 1680 er hon at finna í Svøríki á stovni, ið kallaðist Antikvitetskollegiet, haðan hon seinni kom á Kongaliga Bókasavnið í Stokkhólmi. Í Stokkhólmi hevur bókin so ligið til hendan dag.

Kongsbókin

Av tí at Kongsbókin ongantíð er givin út í síni